

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bucuroul de distribuire: Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Spirite Sfinte, vino

Vino, Spirite Sfinte, care în suflii cugete bune și sentimente de pocăință, vino, și ne arată cât de păcătoși suntem. Luminează-ne ochii noștri ca să vedem ticăloșia faptelor noastre, superficialitatea întregii noastre existență. Vino, și ajută-ne să ne adâncim odată și noi în sufletul nostru și să scatem din acela mugurul binelui care este îngropat sub pietrele grele ale păcatelor noastre.

Tu, care ai dat curaj martiriului învățăceilor, vino, ca flăcăra de foc și la noi, arzând și curățând tot ce e necurat în noi și în jurul nostru. Curățându-ne de patimile toarnă în inima noastră în locul lor sfântul curaj, ca să cutezăm și să nu ne rușinăm a mărturisi prin vorbe dar mai cu seamă prin fapte credința noastră cea singură adevărată. Steagul lui Hristos Tu să-l desfășuri

în sufletul nostru, sigilul lui Hristos, Tu să-l pui pe fruntea noastră.

Dumnezeu, care în sărbătoarea ta, împrăstii trandafirii roșii ai iubirii peste tot pământul, umple sufletele noastre de iubirea ta. Fă ca să dispară discordia dintre noi. Dă, ca să putem privi cu bunăvoință munca și succesele altora. Ajută-ne ca să ne înțelegem în tendințele noastre spre bine. Șterge și urma invidiei și a calomniei dintre noi. Dă-ne ochi pentru mizeria altora și urechi pentru plânsul până acum neuzit de noi. Sfintește-ne pe toți, ca viețile noastre să devină rug comun, pe care se jertfește lui Dumnezeu toată încăpăținarea și orgoliul nostru.

Spirite Sfinte, care îi inspiri pe artiștii tăi, ca să creeze operele cele mai sublime, te rugăm, în sărbătoarea ta trandafirie să faci

din viețile noastre opera ta. Așa vom deveni aceia, ce ue-a contemplant imaginația creatorului. Așa vom modela în sufletele noastre figura blândă, albă și dumnezeiască a lui Isus, cel care a muncit, a rabdat, și a murit pentru noi. I. B.

— Numire: La parohia vacantă Nănești, din protopopiatul Sighetului, a fost numit On. Petru Pop preot nou-hirotonit. Noul preot este din comuna Cuceu (Sălaj). Noului preot cerem ajutorul lui Dumnezeu, să poată munci cu rod în ogrul spinos al Domnului.

— Prima cuminecare a copiilor. Dumineca — în 24 Mai — s'a făcut prima cuminecare a copiilor în cadre cât se poate de solemne. Copilașii, după împărțășire, au participat împreună cu părinții lor la un dejun servit în curtea localului Agrului.

Citiți și răspândiți

„Dumineca“

O întrebare...

Au trecut — serbările din 10 Mai, Ziua Eroilor, urmează și 8 Iunie, toate zile sfinte pentru tot românul. Ce soarte crudă ne urmărește, că bucuria noastră mereu este întunecată de gestul unora, cari nu vor să ne vază... români?

În 10 Mai și Ziua Eroilor am serbătorit singuri, fără ca la serviciul divin să ia parte cel puțin un mic reprezentant al oficialităților, — afară de Primar.

Ne-am rugat lui Dumnezeu, ca El să ocrotească Țara aceasta pentru care au murit deopotrivă uniți și ne uniți, români cu toții. Am cerut, ca să se lumineze mintea acestora, cari prin confesionalism voiesc să despărtească frați de frați și am cerut, ca bunul, Dumnezeu să ia dela noi rușinea aparenței de a fi locuitorii unui teritoriu „anexat” unde o glorioasă armată românească, ci de o seamă de oameni a căror judecată este atinsă de patima Fanarului.

Ce insultă ne mai așteaptă la 8 Iunie, serbătoarea Regelui tuturor Românilor?

Noi, Români uniți cu brațe deschise am primit pe toți aceia, cari au venit la noi... dar vrem, că aceia, pe cari noi i-am primit cu drag, să nu calce în picioare sentimentele noastre naționale și patriotice.

Suntem români? aceasta este întrebarea și așteptăm răspuns. Dacă suntem, atunci să ni se dea dreptul nostru de a serbători în mod demn de stăpânii acestui pământ. Căci a-

cest pământ este românesc și nu ortodox.

Cât de frumos era dacă în 10 Mai într'un capăt al Pieții Unirii din Sighet ar fi înălțat rugăciuni, preotul ortodox român după legea lui, iar în celălalt capăt preotul unit român tot în legea lui!

Ce ar fi scăzut din demnitatea bisericii ortodoxe, dacă ar fi recunoscut dreptul nostru la acel cimitir, pe care noi l-am cumpărat cu banii noștri. N'ar fi trebuit să se inziste din partea ortodoxă pe lângă „dominația” în însăș averea noastră. Așa la 18 ani după unire, lumea a văzut tristul spectacol: români de acelaș sânge, ieșind la monumentul eroilor pe căi diferite.

Sărmani eroi, ce vor să spună rămășițele voastre la toate aceste? Voi ați muri pentru un ideal național, vați închis ochii pentru vecie, cunoscând că moartea voastră este prețul unirii tuturor Românilor!

Suntem siguri, că iarăș se va încerca să fim înfățișați lumii ca români de a „doua mână”.

Cum însă vrem să punem capăt tuturor încercărilor de a ne arăta altcum, decât cum suntem, noi ne vom manifesta, așa cum este demn de o biserică românească. Dacă nu ni se va da rolul cuvenit, ne vom ruga pentru Regele nostru retrași dela serbătorile oficiale și totuși românește și creștinește.

Și știm, că rugăciunea noastră va fi primită.

Figuri agriste din secolul al XVIII-lea

Parohia Ars cu parohul său, fericitul Ioan Vianney și cu împreună lucrătorii săi mireni ne arată, cum ar trebui să se prezinte azi o parohie sub regimul salutar al Agru-lui

Fericitul paroh a avut adâncă convingere că pentru reformarea parohiei are nevoie de colaboratori. Grija lui principală a fost, ca să descopere pe cei binevoitori dintre credincioșii săi: pe aceștia i-a deșteptat repede din somolență. I a adunat în diferite asociații. I a organizat, ca să poată lucra cu puteri unite.

În fruntea societății Rozarului a așezat trei fete, suflete simple din sinul popoului. Ele au fost colaboratoarele neobosite ale altruismului eroic al parohului din Ars. Afară de aceste trei a mai muncit mult baroana d'Ars descendenta unei familii nobile, una dintre cele mai alese ființe ale aristocrației de atunci.

Când vicarul episcopal, Courbon, l-a trimis în Ars pe fericitul Ioan Vianney, i a zis: vei avea mult de lucrat acolo, însă vei fi ajutat de o fecioară. Și vicarul nu s'a înșelat. Parohul a găsit un

adevărat sprijin în baroana d'Ars. Ea a rămas și în timpul revoluției franceze în Ars. Nici teroarea n'a putut-o scoate din castelul strămoșesc. În anul 1818 a fost de 64 de ani, dar mereu era veselă și viguroasă. O singură dorință a avut, ca să se pregătească cât de bine la moarte. Avea un menaj simplu. Inprejurarea aceasta i a îngăduit ca pe lângă moșiile sale întinse să devină binefăcătoarea săracilor. Între sufletele, pe care pilda și învățătura lui Ioan Vianney le-a tras pe calea perfecțiunii, baroana d'Ars s'a apropiat mai mult de sufletul nobil al parohului său.

Parohul fericit a găsit și între bărbați suflete înțeleghătoare. Unul dintre ei a fost bucuria parohului în întreaga lui viață. Amintirea acestui bărbat i-a devenit atât de dragă, că — după moartea lui — l-a arătat ca pildă de urmat credincioșilor săi. Acest om era un bătrân care mergând sau venind dela lucrul câmpului, a intrat în biserică, unde stătea câteva minute. Vianney a observat, că buzele bătrânului nu se mișcă nici odată. „Spunem prietinelor Chaffangeon, ce spui Mântuitorului când îl vizitezi?“ — „Nimic nu-i spun și nici El mie și totuși

vorbim. Eu îl privesc, el mă privește și inima mi se încălzește“

Parohul de multe ori a citat cuvintele bătrânului muncitor, cuvintele care talmăcesc taina convorbirilor sufletești ca Isus Euharisticul.

Biserica din Ars de multe ori a fost cercetată și de baronul d'Ars. Acesta petrecea cea mai mare parte a anului în Paris. Apariția lui în Ars a lăsat totdeauna urme binecuvântate. La despărțire a îmbogățit totdeauna biserica cu ceva prețios; familiile sărace totdeauna au fost ajutate din averea lui, mai ales în timp de iarnă cu haine călduroase, Cât timp a petrecut în Ars, a rămas mereu pildă de urmat în fața parohiei.

Un colaborator prețios a avut parohul în persoana lui Marady, primarul comunei. Acesta — deși cu pregătire școlară modestă — a fost dăruit cu judecată bună. S'a priceput bine la administrație. Venitele modeste, ce le-a avut, au fost folosite pentru lucruri de interes obștesc. Din acest motiv a avut autoritate mare în sat. Toată silința i sa îndreptat spre stărpirea din sat a patimei beției. De cu bună vreme a

descoperit sfințenia extraordinară a parohului său.

Statul major, pe care fericitul Ioan Vianney l-a recrutat din credincioșii săi, și-a început activitatea rodnică, totuși parohul a așteptat reușita reformei dela Dumnezeu.

Dumnezeu Euharisticul.

Minunea minunilor, sfânta Cuminecătură, vrând-nevrând ne impune o mare obligațiune: adorația. Dacă credem în prezența lui Isus în Euharistie, pentru ce să nu o adorăm?

Adorația, trebuie să fie apropierea cât se poate de mult a lui Dumnezeu de om și a omului de Dumnezeu. Ne este dată posibilitatea, de a vorbi cu Dumnezeu, ascuns sub forma pâinii și a vinului.

Dumnezeu din sf. Euharistie este puterea de atracție a bisericilor noastre. Credinciosul se simțește atât de fericit în biserică nu din pricina picturilor praporilor, altarelor și a fumului de tămâie, ci din motivul, că știe că Isus Euharisticul este acolo.

Prezența aceasta reală a lui Dumnezeu în sfânta Euharistie, face posibilă omului, ca să i-a contact nemijlocit cu Dumnezeu, să vorbească cu El, cum a vorbit cu El strămoșii noștri în Paradis, cum a vorbit El cu Abel, cu Avram și cu Moise în muntele Horeb și Sinai.

Măfirea lui Dumnezeu apare în templul evreiesc și în sicriul legii, nor și stâlp de foc aminteste evreilor prezența stabilă alui Dumnezeu deasupra sicriului legii. Arhiepiscopul în ziua cea mare a împăcării vede mărirea lui Dumnezeu, moderată de fumul se tămâie, ca să nu moară.

I-a plăcut lui Dumnezeu ca să fie între oameni ! Apostolii și poporul lui Juda 3 ani au avut bucuria, de a-L avea în mijlocul lor și atunci, când a sosit ceasul despărțirii, iubirea Lui nemărginită ne-a dat prezența lui reală și perpetuă întru noi.

Dacă noi privim altarul, să știm că suntem în anticamera cerului. Al nostru este Hristos, regele cerului și al pământului! Dacă suntem săraci, tot nu ne lipsește nimica: Dumnezeu suplinește toate, El însă nu poate fi suplinat. Își ascunde atotputernicia și mărirea, se îmbracă în umila haină a pâinii și a vinului, și totuși în tăcerea-majestoasă cere, ca să i ne închinăm.

Ne roagă ca să-L cercetăm, ca să-L adorăm. El este prietenul nostru credincios, medicul sufletelor noastre. Dacă noaptea ne odihnim, cu noi vegheză la lumina tainică a candeliei, dacă ziua ne vedem de treaba noastră, El ne este păstorul bun, care binecuvintează munca noastră.

Odată un muncitor a intrat în biserica din Ars, biserica fericitului Ioan Vianney. După timp mai îndelungat, fericitul paroh îl întreabă pe muncitor: ce rugăciune ai spus? „Nimica“

— răspunse muncitorul — „eu m-am uitat la El și El la mine și inima mea s'a încălzit“.

Iată tâlcul adorației! Privește la Isus și atunci privirea Lui nu te va ocoli și inima-ți se va încălzi.

Isus nu vrea să fie prinsioner închis cu uși de biserică ferecate și părăsit în întunericul mușcăit și plin de paianjeni al tabernacului, El vrea să fie liber între noi, vrea ca privirea Lui să cadă ca o rază de soare deasupra noastră ca și noi să-L putem privi, vrea ca să-L adorăm, ca inima noastră să se încălzească.

Studiu asupra presei.

Cu prilejul expoziției mondiale a presei catolice inaugurată în Citta del Vaticano la 12. 5, 1936, se cere, din fiecare țară, un minuțios răspuns la „Schema pentru un studiu asupra presei periodice catolice și necatolice“.

La noi, această sarcină, a primit-o Păr. canonic Ioan Georgescu. Sfinția Sa a și redactat și tipărit această lucrare, sub titlul „La presse périodique en Roumanie“ (Oradea, 1936, 192 pagini în 8° mare, prețul 60 lei). În clipa când văd lumina tiparului aceste rânduri, lucrarea amintită a trecut frontiera să dea seamă înaintea areopagului dela Roma despre strădaniile publiciste din România de mai bine de o sută de ani.

Revista noastră e incredin-

țată că un asemenea studiu, dacă e bun și folositor pentru cauza noastră bisericească și națională, când se tipărește într'o limbă universală ca cea franceză, el e indispensabil în limba română. Nu se poate admite ca alții să cunoască mai bine lucrurile ce ne privesc, decât noi.

De aceea, această revistă a cerut și obținut dela autor dreptul de a scoate o ediție românească.

Fiindcă voim să evităm orice cheltuială de prisos în timpurile acestea critice, rugăm pe cititorii cari se interesează de asemenea probleme să binevoiască a ne anunța de pe acuma câte exemplare deresc să aibă din această ediție? Pentru orientare, notăm că ea apare întâiu în revistă, pe urmă se scoate și într'un număr redus de volume aparte.

Costul unui volum e de 40 lei plus porto.

Volumul va avea și câteva ilustrații bine alese.

Pentru evitarea corespondenței inutile, revista e mai bucurătoare ca, odată cu anunțarea numărului de exemplare dorite, să se verse și suma reprezentând prețul exemplarelor dorite.

„Schema“ din chestiune, în urmare și răspunsul ce se dă, are în vedere mai cu seamă aspectele religioase și morale, în deosebi cele catolice, adică cele ce ne aduc în legătură cu întreaga lume cultă, de aceea nu poate fi nici un intelectual român, cu atât mai puțin preot, învățători s'au alt îndrumător

al mulțimii care să se poată lipsi de un ghid atât de prețios.

La fapte bune pușini s'adună.

Dar mult pot pușinii buni împreună.

„Vestitorul” Oradea. Parcul Stefan cel Mare 8

Un partid catolic în apus.

E vorba de Belgia, unde în Dumineca trecută au decurs alegerile pentru parlament. Presa remarcă rezultatele unui partid, care acum întâia oară a apărut pe arena politică: partidul „rex”.

Mișcarea rexistă belgiană este mișcarea tineretului catolic. Scopul și esența mișcării rexiste belgiene au fost necunoscute până acum în sfără de hotarele Belgiei.

Fondatorul acestui nou partid este un tânăr gazetar, Leo Degrelle, fost membru al partidului catolic. El a fost exclus din partidul catolic nu din motive de ordin religios, ci pentru că a cerut tot mai înzistent întronarea purificării vieții publice. I s'a părut, că nu este suficientă în aceasta privință nișuința lenșă a partidului său.

Părășind vechiul partid catolic a început o nouă activitate și în scurt timp ideile lui au biruit. Azi clasa mijlocie a Belgiei este întregimentată în partidul Rex.

Scopul partidului rexist este: purificarea vieții publice și a vieții de stat, pentru că până azi suma abuzurilor, în sarcina sta-

tului, se urcă până la 5 miliarde franci belgieni.

Degrelle azi este de 27 ani, dar lucrează cu o energie de neîntrecut. Rezultatul campaniei electorale de Duminecă este dovada abilității lui. Are la spatele său întreg tineretul catolic, pe industriași comercianți și funcționari publici: clasa mijlocie a țării.

Degrelle dorește victorie integrală.

El a spus după alegeri: Victoria de azi este prima stațiune. Biruința noastră nu este deplină, noi vrem victorie integrală. Nu vrem colaborare cu partidele politice. Dacă partidele nu se invoiesc la disolvarea parlamentului, noi îi vom sili la acesta. După 2 sau trei alegeri, vom avea majoritatea absolută. Nu vrem dictatură, dar vrem reprezentanța legală a poporului. Poporul va vorbi prin Rex.

Dealtcum rezultatele alegerilor sunt:

Socialiști:	70
Partidul catolic:	63
Partidul liberal:	23
Mișcarea Rex:	21
flamânzi:	16
comuniști:	9
<hr/>	
total:	202

Deci din 202 locuri partidul catolic a obținut 63 locuri, iar rexistii (tot catolici) 21 locuri. Solidaritatea catolică din Belgia a asigurat 84 locuri din 202 în parlamentul Belgiei.

Cât să bea ?

În România — după o statistică — sunt 18.000 biserici, 24 000 școale și 500.000 cărciume. În anul 1925 în județul Odorheiu din 553,218 litri spirt s'au pregătit beuturi. Socotind cu 50 Lei litrul spirtului, în acest județ numai pentru spirt s'a cheltuit sumă de: 27,680.900 Lei, dacă mai adaugem prețul berii și al vinului beut în acel an, ajungem la suma de 40 milioane Lei. Numărul sufletelor din județul Odorheiu în anul 1925 a fost 110,000, deci s'au cheltuit pe beuturi pe cap de om 364 Lei.

Statistica județului Brașov arată mult mai mult: 1000 Lei pe an și pe cap de om.

O alta statistică ne arată că în Ungaria de azi și în Franța să bea de trei ori mai mult cași înainte de rășboiu. În Ungaria se cheltuște de opt ori mai mult pe beutură, decât pe școli. Aici s'a întâmplat, că un om beat, măsura din zi în zi ușa cărciumei și în ceasuri de luciditate zicea trist: cât e de strâmtă. Cum au trecut pe aici vitele, pământele și moșile mele ?

Descoperiri arheologice în Palestina.

În locurile unde altă dată oamenii veneau să asculte pe Fiul Omului, se fac săpături pentru descoperirea unor urme arheologice din secolele trecute.

Profesorul dr. Sukenik, a reușit să desgroape în mare parte un templu de bazalt pe malul stâng al lacului Tiberiadei. Ruinele arată că templul a fost clădit în prima jumătate a celui de al doilea secol numărat de creștini.

Deosebit de importantă este descoperirea făcută tot de prof. dr. Sukenik într'un templu evreesc din Ierusalim.

Neobositul cercetător a găsit între documentele vechi ale templului, un manuscris în limba greacă, prin care preotul face cunoscut creștinilor că intrarea în case de rugăciuni a evreilor, le este interzisă.

Termenii în care este redac-

țată această înștiințare sunt excepțional de blânzi și binevoitori.

Isuse, domnul meu...

Isuse, domnul meu,
Fiul lui Dumnezeu,
Isuse bune,
Pe Tine te ador
La Tine strig cu dor:
Vin'o la mine!
Tu ești al nostru dar
În taina din altar,
Isuse bune,
Ferbinte te doresc,
Doresc să Te primesc:
Vin'o la mine!
Căzut-am în păcat,
Tu iar m'ai ridicat,
Isuse bune.
Ca hrană Te oferi,
Iubirea mea o ceri:
Vin'o la mine!
Păcatul nu-l mai vreau,
Iubirea mea ți-o dau,
Isuse bune.
Isuse, Domnul meu,
Fiul lui Dumnezeu,
Vin'o la mine!

Tipografia și Librăria Asociațiunii ptu Cultura Poporului Român din Maramureș

Hârtie și călimară
Toc, creion orice cerneală
Penițe, toc automat
Hârtie de pachetat
Tampoane și sugător
Hârtie în trei colori
Burete ce șterge bine
Și caiete cu foi fine
Creion Hardmut Kohinor
Tușuri în multe colori
Cărți frumoase de lectură
Copcii, ace, gumă bună
Chipuri sfinte și rozare
Tipărituri parohiale.
Toate se găsesc aici
Veniți dar voi, mari și mici.

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

Calendar săptămânal.

31 Mai — 6 Iunie 1936.

31. Dumineca Pogorării Spiritului Sf.

Ap Fapt. 2, 1. Evg. Ioan 6, 37-53

1. Lunea Rusalilor

Ap. Efez. 5, 9 Evg. Mat. 18, 10

2. Marți Ep. Nichifor † 828

3. Mercuri M. Lucilian și soții

4. Joi Ep. Mitrofan

5. Vineri M. Dorotein

6. Sâmbătă P. Visarion

„Voi erați oarecând întunerec, însă acum sunteți lumină întru Domnul” Ca fiți luminii umblați (căci roada Spiritului este întru toată bunătatea, și dreptatea și adevărul), căutând ce este bine plăcut Domnului... Pentru aceea zice: „deșteaptă-te cel ce dormi, și te scoală din morți, și te va lumina Hristos. Socotești drept aceea cu băgare de seamă să umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca înțelepți.”

(Efez. 5. 8, 9, 10, 14, 15)

a) Păcătoși, căci păcatul întunecă tot sufletul omului și mintea și voința. b) Darul lui Dumnezeu Spiritul luminează mintea omului, și-i indeamnă voința spre lucruri bune și curate.